

31. szám.
Julius 31. 1875.

Mejelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
 Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrsnál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nempareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvéte i hivatal **Budapestben**, MARIA VALERIA-UTCZA THONETUDVAR

XXVII. kötet.

A DEBRECZENI LÚNÁTIKUS.

Elbeszélés. Irta Jókai Mór.

A ki azt gondolta, hogy két aszszony főzzön egy konyhán, az igen trefás ember lehetett: szerette a vigjátékokat.

Pedig a régi időkben erre számtalan eset fordult elő. Akkor még nem építették a házat úgy, hogy tiz ember lakják tiz külön barlangban, minden szobához legyen egy odu, a mibe odá legyen szorítva egy vas takaréktűzhely; hanem megépítették a házat örök időkre, erős boltozatokkal, hogy tűzveszély idején be ne égjen: jó tágas szobákat csináltak benne, a miben elférjen az egész család, az hálószoba, fonószoba, dolgozószoba lehessen, hogy ne kelljen télen annyi kályhát fűteni; vendégeket is lehessen benne elfogadni, meg a rétes tésztát kinyújtani, a gyerekeknek, ha lesznek, a leczkékjüket megtanulni, helye legyen négy ágynak, pam-lagnak, tizenkét bőrszéknek, az üveges pohárszéknek, a ruhás almáriomnak, a tejéjébe rakott eczetágyas üvegekkel, meg az úr íróasztalának, melynek alsó fiókja levéltár, a hátmöge könyvtár, meg az asszony s kisaszszony varróasztalának, meg a két leánycseléd rokkáinak, időközönként a bölcsőnek; időjártával a hinta lónak; s vendégség esetén még azt a középső diófa asztalt is ki lehessen húzni, megnyujtva tizenhat ember számára.

Az ilyen becsületes szobához aztán hasonló tisztességes konyha is kellett. Annak hatalmas tűzhely volt a közepén, téglából megrakva, alul a sütőkemencze, az előtt volt egy szinpadi súlyeszítő, rendesen betakarva deszkafüddel, melyet csak akkor emeltek le róla, mikor kenyérsütés napja volt. A szolgáló abba a lyukba ült bele, a míg a kemenczét befűtötte, a paraszat kikaparta, a kenyeret bevetette, s aztán időközönként kibontotta az agyag »tévőt«, a mi D betűre volt formálva s sütés idejében nedves mosogató ruhával légmentesen elzárva; hogy be nézzen a tűzverembe, valjon pirulnak-e már a czipók s jól felemelkedtek-e a kenyerek?

A tűzhelyen pedig lobogott a tűz; egész hasábfák voltak felrakva ama sajátyszerű vasfogásra, a mit vaskutyának neveztek elődeink; körül rakva fazekakkal, a mikből ha kifutott is valami, nem gerjesztett mingyárt olyan átkozott büzt, mint a mostani takaréktűzhelyek, a mik rögtön elárulják az egész szomszédságnak, hogy tejet, zsirt, vagy káposztalevet futtatott-e ki a szomszédasszony? A háromlábú sybillaszékek arra valók voltak, hogy azokra tették a lábasokat, a mikben a rétes sült, azt betakarták vasfedővel; alája is tüzet rak-tak, tetejébe is. A doromboló czicza odaült a tűz mellé

a meleg hamuba s segített főzni. No szeretném látni, hogy ülne a mostani tüzhelyre.

Még azonkívül helye volt az ilyen szép konyhában egy katlannak, a réz kondérral, a cselédek toldógyának, a konyhaszekrénynek; nagy szapuláskor mosóteknőnek, szapultónak, lugos dézsának; rózsavíz, levendulavíz főzéskor az üstnek, disznóöléskor vágótökének, beszózó teknőnek, káposztataposáskor a hordónak, vasaláskor a vasalódeszkának, meg az élesztő szárító lapos kosárnak, meg a csiramálé előkészítő teknőnek, meg a szilvaaszaló rámás deszkáknak s mind ezek mellett még elég szabad térnek, hogy mikor a kutya bejön a konyhába s a gazdasszony ráhuz a csipővással, szaladtában a mig a konyhaajtón kiugrik, fel ne döntsön valamit. Mert az ilyen emberséges konyhának két fél ajtaja volt: a felső fele arra volt, hogy azon világosság jöjjön be és friss levegő, télen nyáron; az alsó fele pedig mindig csukva volt, s arra a célra szolgált, hogy a házi komondornak alkalmat szolgáltatson magát a gymnastiában gyakorolni.

Hely tehát bizonynyal volt itt két asszony számára is elég. A konyha nem lett volna két asszony számára kevés; hanem a két asszony volt annak a konyhának sok!

Az pedig rendesen így szokott bekövetkezni, hogy mikor, azok, a kik a házat építették, megérték azt az időt, hogy egy fiuk megházasodott, vagy egy leányuk férhez ment, hát bizony azért nem építettek ám az új pár számára mingyárt új házat, hisz ugy is rájuk marad majd a régi: azok se vették a nyakokba a várost szállást keresni: — nem is tudom, hol kaptak volna? tisztességes városban minden embernek arra való a háza, hogy maga akar benne lakni s nem azért, hogy a más baját is nézze; — hanem ott maradt szépen az új pár is az ősi háznál: elérték azok is szépen. Ott volt a számukra a másik szoba; az épen olyan nagy volt, mint az első: igaz, hogy az udvarra nyílt; de szebb volt oda kinézni, mint az utcára s különösen irással, tudományyal foglalkozó emberre nézve nyugodalmasabb.

A konyhát pedig bírta aztán a két asszony közösen.

Hogy milyen kifogyhatatlan törökmontenegrói határvillongás számozott az ilyen atyafiságos együttlézésből, azt majd mingyárt meglátjuk nagyitiszteleü Tobiássné nagyasszony, és nagyitiszteleü Haranginé nagyasszony példájából.

Az ő viszonyuk is ilyenformán származott.

Nagyitiszteleü Tobiássy professor ur emelteté azt a derék házat a czeglédutcza mentében: ő volt a család-fő. Első nejét korán elveszté s egyetlen leányát korán férhez adta: nagyitiszteleü Harangi professor urhoz, s eként kollégájának ipává lön, miután éveken át volt neki veszekedő társa. Itt aztán közel találták egymást s mindennap vitatkozhattak. A menyecske csak nevette a két tudóst, s nem bánta, akármelyiknek van igaza. Az egyik apja volt, a másik férje, mind a kettőnek engelmességgel tartozott.

Egyszer aztán azt gondolta magában n. t. Tobiássy professor ur: ha már nekem van mindennapos veszekedő társam, hát Harangi kollegám feleségének mért ne legyen? Hozzunk neki egy napa aszszonyt a házhoz.

(Folyt köv.)

Don Carlos levele Alfonz spanyol királyhoz.

Szerencsétlen fiu!

Hiába is igyekszem magamat tartóztatni az irástól; nem lehet tovább szenvednem azon égbe kiáltó állapotot, hogy te, bárha még csak hátul-gomboló nád rágban jársz, mégis számot teszesz már a hóhérok között sőt a mi több: versenytársammá lettél, annyiban még felül is mulván engemet, hogy már trónra jutottál, mig én csak akarok trónra jutni; a mi nem fog másképen menni, mint a te présbe csavartatásod által!

Pedig én téged ugy szeretlek! Óh ha közel lennél hozzám — mindjárt leharapnám a fejedet! vagy addig szorongatnálak testvéri kebelemen, mig egyet birnál rugni! És ez csak lelkiismeretem meguyugtatására szolgálna: megakadályoznánk, hogy a Bourbon, névre tovább is ketten szerezzünk szégyent.

Különben azt világért se gondold, hogy te király vagy! Warum nicht gar! Hit akkor én mi va gyok? Én vagyok az igazi király, szerelmes öcsém, és te mostanság csak olyan szerepet játszol, mint mikor az inas az uraság otthon nem léte alatt büszkén kikönyököl az erkélyen.

Mondok neked egy okos szót! Eredj te vissza Bécsbe diáknak, s bocsáss engemet a trónra! Én majd veszek neked egy aranykapcsos imádságos könyvet, melyből leimádkozhatod bűneidet, s értem is közben játhatsz az istennél, hogy segítse majd a koronát fejemen megmaradni. Lásd a mamácskád is nálam van! Ő is azt izeni neked, hogy vedd szivedre az én tanácsomat, különben ha egyszer előkap hát megvirgácsol, ellenben

ha hajtasz szavamra, akkor küld neked egy staniczli czukros mandulát.

Válaszodat posta fordultával elvárom.

Gondolj anyádra és virgácsára, s gondolj a mézes-mázos csemegékre te fuser hóhér.

Carlos,
Privilegizált hóhér.

KRÓNIKÁS ADOMA.

Nevezetes ember volt, sikerült csinjei miatt Göm.örben az öreg Mattyasovszky. Sok tréfás históriát beszélnek róla még most is, ime a sok közül egy pár.

Egy alkalommal Rimaszombatba mentében beszélt P. .cs. .ékhöz Tibán, — hol különben rendes mindennapi vendég volt. — A házi asszony sok minden vásárlani valót bizott rá. Már épen induini akart, s akkor jut P. .cs. .nének eszébe, hogy a bolhák a káposztát a kertben igen pusztítják, arra tehát a patikából okvetlen valami ölü mérget kell hozatni.

»Sosem kell annak méreg, kedves nagysád,« mondja Mattyasovszky. Az ilyen férgék ellen legbiztosabb szer, ha az ember kerit négy rákot, azokat egy-egy öles spárgára a káposztás kert négy szélire köti, s a bolhák mind elvesznek.

»Komolyan mondja maga ezt?«

»Én a legnagyobb komolysággal, s becsületszavamat adom rá, hogy ha azt, mit előadtam pontosan teljesítik, bolhának még árnyéka sem lesz az egész a káposzta földön mikor én visszajövök.«

P. .csné pontosan végrehajtja amint mondatott, a cigányt hamarosan leszalasztottak a Sajóra négy rákért, azokat uti dictum est, ki is pányváztta a házi asszony sajátkezüleg, s azzal — mint kinek rendiben van a dolga feléje sem néztek a kertnek, hanem várták Miklós bácsit, mikor jön vissza Szombatból, — de bizony ő csak nem jött, s mikor néhány nap múlva az asszony megtekintette, nincs-e szükségük a rákoknak valamire, már akkor se rák, se káposzta ott körülbelől az egész kertben nem existált sehol. A rákot megették a gyerekek, a káposztát a bolha.

»Na hallja« mondja legelső találkozáskor

az öregnek a házi asszony »maga ugyan rászédett engem azokkal a rákokkal, és még becsületszavát adta, hogy mind elvész tőlök a bolha, pedig hát a bolhától veszett el a káposzta mind egy szálíg.

»Nagysád az én becsületemen, egy szikrányi folt sincs mert én azt mondtam, hogy az egész káposzta földön egy bolha sem lesz, mikorra én visszajövök, s most pedig vissza jöttem, s merem mondani, hogy bolhának még fia sincs az egész kertben.«

Persze hogy nem volt, de ha lett volna is, rögtön elfagyott volna a nagy hidegben, vagy belefutott volna a térdig való hóba, lévén akkor Krisztus urunk születésének emlékezte napja, mely másképp Karácsony ünnepének is neveztetetik.

A legnagyobb szabó.

Hirhedt tudósa Operenciának,
Walters kirchen, nagyagyobb, legnagyobb!
Köszöntsön hangja klarinét- s dudának,
Zengjen-zongjon a pergő-rokka, dob!
Megfeleltél a magyar poétának,
Ki töprengett azon: »Ki volt nagyobb?«
Csücsülhet minden férfi és nőszabó
Melleted óh nagy föld a brossza bói!

Sajátod-e, vagy csended azt az ollót,
— Fáradtál, küzdte érte: meghiszem. —
Melylyel hazánk s hazád, mint holmi posztót,
Elreccsented, mind bűvész iziben?
S mi bámulunk, mint szoktunk fehér holló
Szentelt olajjal kenve tán? Igen?
Ahá! — Hogy nem jött eszembe? piha!
Hizza »Pressének vagy bér mált fia!

Beh kár, beh kár, hogy a sok dib-dáb rendjel
Nem éri fel rettentő érdemed!
Megtisztelnélek méltó érdemrenddel
— Nagy befolyásom vagyon, elhihded! —
De mig a jövő hozzád méltót rendel,
— Hát szabó a rend még nincsen? Kérdezed
Addig is fogadd tőlem e kis dalt,
Mit belőlem a tisztelet kicsalt!

Csingham-Buh.

Ártatlan elmélkedések.

Walterskirchen Róbert báró Ausseeben tartott képviselői beszámoló beszédében azzal fenyeget bennünket, hogy Ausztriát tökéletesen elszakítják Magyarországtól. Hát hiszen jó! szakítsák el magokat, hanem osztán vigyázzanak hogy úgy ne járjanak mint a gömböcz, mely a szögről leszakadván, a földön úgy szétloccsant, hogy nem lehetett tudni gömböcz volt-e, vagy kifordult k á s á s fazék?

Még czitális Goetheből hogy ők »kiséret nélkül is haza mennek.« No, no, Sogor! ne legyeskedjék kigyelmed olyan nagyon. Legalább egy botot vegyen a kezébe, meg egy általvető tarisznyát a hátára-hátára különben nem könyörül meg kigyelmeden senki sem.

Meg hogy nekik nem kell sem a pénzünk, sem a vérünk. No csak nézd el! Hát mikor kínáltuk mi azokat olyan nagyon? Hátna osztán szavain fognák kedves szomszéd? Hiszen eddig ha nem adtuk a pénzt és katonát, hát vagy elvitték erővel, vagy elkérték szépen. Aztán ne haragudjék meg az ember rájuk, mikor olyan jót akarnak tenni velünk.

Azt olvasom a »Wiener Abendpost«-ban, hogy a katonaságnál a kapitányok még egyelőre ló nélkül maradnak. No ez két okból örvendetes hír; először azért, mert nem tesznek bennünket egy pár százezer o. é. frt és járulékai erejéig lóvá; — de másodsor azért is, mert azok a kapitány urak gyalog is fene nagy urak, hát még ha lóhátra kerülnek! akkor érje aztán utól őket az ellenség.

Ama bizonyos esizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Mi jutott eszébe annak a Békeynek, hogy a tanítók fizetését mindenáron meg akarja kevesbiteni? (Nem egyéb, mint az, hogy visszavegye tőlük azokat a tandíjakat, melyeket ő értte hiába fizettek.) Miért fizettek volna hiába? (Mért mert úgy hiszi, hogy nem oktatták semmi okosra.)

— — Ucczu te! beh neki tüzesedett egy anglius követ az országgyűlésen, a miért az ócska hajókat ki nem reperálják. (Mi haszna mikor az egész ház fel volt ellene bérelve!) Ugyan hogy tehet kend fel olyat? (Hiszen olvasd tovább azt az újságot, ott van, hogy nyomban a bérleti törvényt tárgyalták.)

A díjnok.

Óh nézzetek a magas égre!
Mit láttok ott? — egy ív papírt,
Melyre a teremő keze
Fényes csillagsorokat írt,
Vén kéznek tánczol a betűje;
Hogy görbe írás, — nem csoda.
Becsületemre, én külömben.
Pingáltam volna azt oda!

Hanem hagyján a görbeség;
De a m a l a c z, a tintafolt!
Óh nap, te kivakarhatatlan,
S kiújuló foltocska, nold!
Becsületemre, én a tintát
Nem cseppentettem volna el,
S megírtam volna magyarul, — nem
Confutius betűivel.

Ha e könyvet, syllabizálni
Szemem az égre emelem,
A csalfa, játszi képzelet
Pajkos játékot űz velem.
A hieroglif-titkokat
Csodás fény világítja meg:
Tisztán látom, leolvasom —
A k i n e v e z t e t é s e m e t.

U. i. Óh mért van ábránd, mért van álom?
Sorsom nehéz szívvel türom:
Irnokságomnak vége, vége!
Kitették szépen a szűröm.

Hajnal István.

A KACSAK.

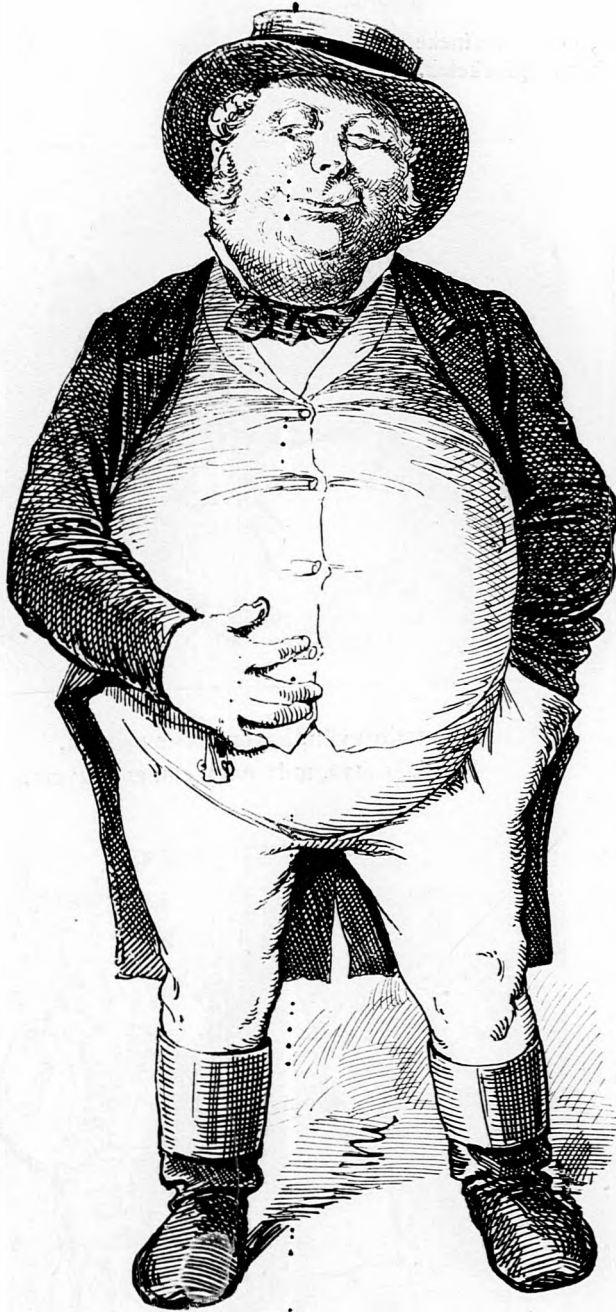
Bécsben a »Tagblatt«-nál költik s Budapestre le-
küldik;

Itt a »Kelet« népe*) szoptati, ápoli hűn.
A trunkus német félig magyaros neveléssel
Nem csoda hát ha szegény olyan idétlen ivar!

Csingham-Buh.

*) Valahogy a Szedő »Kelet Népé«-t ne szedjen

John Bull

mikor meghallja, hogy két hatalom közt kitört a háború.

John Bull

mikor meghallja, hogy két hatalom kereskedelmi szerződést kötött.

Tallérossy Zebulon siralmas eseti.

Zenyim kazus méltó, hogy megínekelem,
Zenyim kazusomat hát megínekelek.

Biro, kantor kezdi partot alakitnyi
Fil fülel halgatom a szolnokra, így ni.

Deputatio gyün, agyon dicsir nagyon,
Felvilágositya, mily nagy ember vagyokom.

Megalakitanak Senyeysta partot,
Emlegetnyi kezdik Zebulon apankot

Keten filrehuzak titokba sarokba:
»Aztan nem izz kerül az valami sokba.«

Kit hí mulva vivát! Eljen a kaptalan!
Öröm lelkesedis persze határtalan.

Most már kezemben van a zegyetlen kincsem:
Mandatum az csag van, de — kabatom nincs.

T. Z.

Adomák.

Abban a 48-as világban vagyis a forradalomban történt hogy egy kabai honvéd, utközben látván szomszédjának rettenetes félelmét, kihúzta köpenye ujjából az általa valami ráczoktól élvitt feszületet s azt remegő szomszédja elő tartván ilyeténképen bátoritá »Ne féljen kend, bátyám, velünk van az isten!«

Aztán mondja még valaki, hogy nem lehet a magyar nyelvvel megélni.

A szomoru emlékü 1868-dik inséges évben történt, hogy hét kabai ember lovait eladni elment a Nagyváradai vásárra, de vevő nem akadt, össze fogtak tehát s elindultak Erdélybe fuvarozni, egy pár hétig éldegéltek így mindig beljebb hatolva míg végre oda jutottak a hol már nem is beszéltek magyarul és a mi több mint afféle idegen emberek elfogattak s szolgabíró elé állítottak de sehogy sem tudták megérteni hogy miféle nyelven is beszél az az ur velők, elmondták ők magyarul többször hogy mint jutottak oda, de őket sem értette ám az az ur, kapták tehát előmutatták a lópassust gondolván hogy jelek által majd csak megmagyarázzak neki a mit szóval nem tudtak. Igen de okos ember volt az az ur s mihelyt a lópassust megpillantotta — mely vármegye czimérével s községi pecséttel volt ellátva — embereinket azonnal szabadon bocsá-

totta, — azt gondolta ugyan is hogy utlevél. Embereink észrevették a tévédést s mentek tovább, be járták Moldvát, Oláhországot s valahányszor kérdőre vonattak mindig elő mutatták a lópassust s mindannyiszor szerencsésen megszabadultak vele.

Hogyszámolnak K. án? Város Gazd. Hát András! mennyiért csináljuk meg a városnak azt a bodonyos kutat?

Mester: Hát husz forint lesz a gazduram.

Gazda: Huszonöt frt lesz az, András, hanem tudja aztán a többit.

Mester: Igen is, gazduram.

Erről aztán ilyenformán szól a

Nyugta

Nagyvenöt azaz negyvenöt frtről o. é. mely ösveget B. Sándor város gazduramtól a bodonyos kut csinálásáért e mai napon hiány nélkül felvettem.

Kán. 187. . . hó . . . napján

Vágó András

kut mester ember

Aztan mondja még valaki hogy nem jövedelmező állás e K. . . án városgazdának leni, mikor évenként 14 ezer forintról számolhatni. Aligha ebből nem lehetne ki-magyarázni, mért vágnak itt oly sokan közégi hivatalra.

Angol hidegvér.

Ha egy angolt akasztófára ítélnék, maga hija meg hirlap utján a közönséget a látványosságra; maga csavarja nyakára a kötelet, melyet, ha uj s nem csuszik, az ezen alkalomra hozott szappannal ken meg — ez ismert dolog.

Ha kedvese féllábú, elvágatja egyikét saját lábainak, hogy a harmonia meglegyen — ez is régi historia

De az már egészen új dolog, hogy midőn a kormány visszavonja John Bull-i nyugalommal a hajozási törvényjavaslatot, arra Plimsoll, rettenetes méltatlan utódja John Bullnak-, tajtékat fujva összehazemberi a parlamentet. — De már még sem fogja magát Anglia oriási hajóskötellel felakasztani, még ha Heine mondja is.

S neki sem volt kedre.
Elfödött bennünket a lomb holló-szárnya,
S mintha kóbor lelkünk vándorolni járna.

Egyszer csak mellettünk
Tompá nesz hallatszik;
— Ki az ördög hurezol
Most erre valakit?
S ugy nyakon öntöttek hideg vízzel engem,
Hogy még a lélek is csupa víz lett bennem.

Én átalvettem
Magam a palánkon,
S az anyja boszuját
Töltötte a lányon.
Az egészségnek pedig az lehetett oka:
Megcsalva érezte magát a mostoha.

Árgirus.

Reclam.

Munkatársak! horvátok!

Nagy események elő-estéjén vagyunk! »A század viselőds?« mint Goethe a nagy horvát költő mondja, kit az osztrákok megtettek németnek, Hercegovinában kihúzták a kardot. Egyesüljünk velők. Hodítsuk meg Magyarországot; üzzük el a miniszteriumot. Magyarországon is vannak hiveink; a Kelet Népe kész velünk kezdet fogni a ministerek elüzésében; már két ministert el is kergetett — s ülünk be a vörös székbe *)

»Zagrebszki Obroz.«

*) előfizetési ára?

FEKETE DAL.

BORÚS éjszakában
Korom szülte éjféli;
Mint sütökemencze
Boltive a péknél
Ráborúl a szénre, az elhamvadt ágra,
Oly sötét éjszaka borult a világra.

A kis kertben ültünk
Én s a lányka, épen,
Barna deszkalóczán,
Busan kéz a kézben.
Lágy szellő lengette gyászos ruházatját,
Mintha a hallotti zászlót lobogtatnák.

Mint a ravatalnak
Sötét bársony leple,
Oly szomorú voltam,

Ez is kortesbeszéd.

Hires kortes volt a Szárazvölgyön a maga idejében az öreg L. Illés bácsi. Hires volna ő e téren még maig is ha az Úrnak keze oly súlyosan nem nehezedett volna ránk, de mihaszna ha oly két csapást, mért ránk, hamarosan, Illés bácsinak, de még vele sok másnak is nagy bánatjára t. i. a választási törvényt, meg a chole-rát. Ez a kettő aztán bedolgozott neki úgy, hogy azóta legfelebb a másvilágon énekelgeti hogy:

»Rózsa mellett, rózsza mellett szép a piros tulipán«

Ő volt az, ki — mint hires szónok, — egy »párt-értekezlet« alkalmával, a jelöltet közkívánatra imigyen köszöntötte fel:

Minthogy pedig mivel hogy minek utánna, de sőt inkább annak felette, rettenetesképen, a ránk következő éjnek borzasztó homályában a tekintetes urat, úri atyafiságát, meg a környülállási eszközöket is, az én Uristem, — szivemből kívánom.

Műfordítás.

(A d n o t a m : Ki volt itt...)

Wer war hier
Wer war hier
Wessen seine Pfeife gebleibt hier
Meine liebe Rose, der war hier,
Dessen seine Pfeife, gebleibt hier.

SPRIGONAI SPRIGO LOVAG.

— Rémballada a keresztes háborúk korából. —

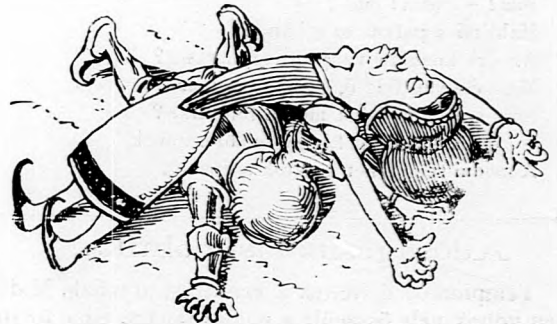
Ritter Sprigo de Sprigona
Sprigoburgi nagyherczeg volt
Amde bármily nagyherczeg volt
Ritter Sprigo de Sprigona :
Felesége Sprigonella .
Nagyobb volt egy jó sukka, mint
Ritter Sprigo de Sprigona.

Sprigovárnak pinczében
Ritter Sprigo de Sprigona
S Sprigonai Sprigonella
Együtt itták azt a spricczert.
S mert egymást nagyon szerették,
Sprigót szidta Sprigonella
Mért iszik felényit mint ő?
Sprigonellát szidta Sprigo :
Mért iszik két anynyit, mint ő?
S ezen Sprigo, s Sprigonella

Ritter Sprigo de Sprigona
A spricczert nagyon szerette,
Sprigonella meg szerette
Ritter Sprigót; így tehát
A spricczert meg kétszeresen
Jobb szerette Sprigonella ;
Következendőségeskép
Két anynyit ivott, mint Sprigo.

Kap sinyonba, parókába.
S mert Sprigo kisebb egy sukka :
Sprigonella földhöz vágta,
S mert ő két anynyit ivott meg
Mint Sprigo ; hát Sprigonellát
A spricczert vágta a földhöz.

A BOUDOIRBAN.

(hajnali álom.)

Kipp-kopp! — Ki az? Szabad!
 Tehát itt volnék végre.
 Nem léptem vajjon jégre
 E boltívek alatt?
 A lábaim süppedni érzem . . .
 Tán elkoptak mig ideértem?
 Vagy tudj' a patvar, mi bajom,
 Nem tudok állni a sík talajon,
 Ah, nem csuda, szédülök, kérem;
 Nem hittem volna, hogy ezt megérem.
 Itt e szobában, ép a közepén!
 Én vagyok vajjon, vagy tán nem is én
 Szabad leülni? — Ott a kerevet.
 Félzségségemért Nagysád kinevet?
 Hja, nem lehet csudálni, kérem
 Sohsem hittem, hogy ezt megérem.
 Így van az ember, ha nagyon örül.
 Megengedi tán? — hadd nézzek körül.
 Igen igen szép ez a boudoir,
 Ily helyt a férfi csak álmában jár.
 A falon itt-ott tarka képsereg,
 Ott Vénus itt meg Amor ssendereg.
 Üveges szekrény, sok csecse-becse
 Csupa apróság, még is van becese.
 S e függönyökhöz nem tudom mi van?
 Szabad megnézni? — Lehet. — Ah, Jerom!
 Díszes fehér ág! — ebben már lehet
 Álmodni szépet, szebbnél-szebbeket.
 Tolvaj kis mécese! — csak alig hogy ég,
 Azért lehet ám lejjebb huzni még?
 Így ni, — s már most e kedves homályban,
 Csókot lopok hisz . . .
 Bim! — bam! bum!
 Hah, mi a patvar ez a hang?!
 Az óra kongott, vagy a nagyharang?
 Most ébredni fel! ó, ez nagy csapás,
 Mily szép lett volna még a folytatás?
 Goromba harangok! hogy felébresztenek,
 Álmodni sem lehet miattok szépeket.

Árgirus.

Adóságcsinálási politika.

Templomot építettek a kenderesi atyafiak. Midőn készen voltak vele összeült a nemes tanács, elhatározni, hogy hova tegyék a templom fundamentumából kihányt földet, mely egy rakásra hordva ott disztelenkedék a piac közepén.

Sok hánya-vetés után oda lyukadt ki a dolog, hogy gödröt kell neki ásni.

Dictum factum úgy lett. Megássák a gödröt s hordják bele a földet, hanem utólagosan észre veszik, hogy bizony még nagyobb csomó a mi kimaradt, mint az előbbeni volt.

Ujra összeült a nemes tanács s fél napi izzadás után a végmegállapodás ez:

Még nagyobb gödröt kell ásni.

Ki volt Picziné?

— Na dominé mondja meg, hogy milyen legyen az epigramm.

Sugás után

— Mint Picziné birjon kis testtel minden epigramm — Hm, hm domine Picziné, Picziné! hát ki volt, az a Picziné?

— Hár. . . izé. . . hát a kicsiség istenasszonya.

Megirigyelte.

A szegény vándorló-legény keservesen nézte, hogy két gazdag marhakereskedő mint fogyasztja a köbányai sört.

Nézi, nézi . . . egyszer meglátja, hogy az egyik sőrébe egy árva légy épen az utólsót rugja életében.

— No már ennek én is szeretném a sorsát! . . . kiált fel aztán nagy szomoruan, irigyen függesztve szeméit a kiszervezett légyre.

A 15.

Az öreg Jankónak az az áldott szokása volt, hogyha Pesten juratoskodó fia év végivel haza küldte a számlát csak a számokat adta össze, a nélkül, hogy megnézte volna azt a mi betűvel van írva. Ezt a jó szokást tudta Béla urfi s ki is zsákmányolta meglehetősen, mig nem egyszer az öreg sajtáságos módon rajta csipte.

Kapott ugyanis egy ilyen forma számlát:

Egy pár csizma	18 forint
Két hét mulva eladtam	9 »
Másikat vettem	17 »
Egy kabát	21 »
Zálogházba adtak rá	14 »
Kiváltottam	16 »
15 forintos szűrűt vettem	27 »

Micsoda dolog ez — áll itt meg, hönkkenve az öreg mit keres itt 15? . . . s a helyett, hogy mint eddig tevő a betűk során csak újat huzta volna végig, szépen kiolvasta.

Hát így vagyunk urfi? . . . hm, hm! na megállj, én is küldök neked számlát mindjárt.

És küldött is ilyen formát.

16 köből árpát eladtam	64 forint
Mózesnek tartoztam	58 »
Két tinóm megdöglött	260 »
20 köből repczéért kaptam	210 »
5 hugodnak vettem ruhát	150 »
Egy istállót csináltattam	860 »

Hát kedves fiam számítsd ki, hogy mi jut néked.

Jankó Gábor.

Az "Üstökös" eredeti okmánytára.

Kisfaludi-utca
 99/8
 Toleranz Gasse

Eljen a tanács!

A filozofus bucsudala.

ISTEN veletek jó barátim,
Már én többet nem lumpolok!
Mert októberben cénziálnak
Már engem a profeszszorok.
Kancsót forgatni nem szabad már
Nekem, csak philosophiát...
Mulassatok nélkülem addig,
Mig megszerzem a diplomát.

Isten veletek szép színésznők,
Szakácsnék, özvegyasszonyok!
Ne haragudjatok reám, hogy
Több rendez-vous-t nem adhatok.
De lássátok nekem tanulni
Kell most a philosophiát...
Legyetek egy kis türelemmel,
Mig megszerzem a diplomát.

Kit mindenek fölött szerettem:
Isten veled Pegazušom!
Várj egy kicsit, hadd nőjjön a fü
Oda fenn a Parnaszszuson.
Majd hanczurozhatol te még ott
S mivelhetsz még elég csodit...
Hanem előbb, kedves lovacskám,
Szerezzük meg a diplomát!

Pósa Lajos.

Inkább agyonlövöm magam!

TORKOMRA forrt a sok mulatság.
A jóból is megárt a sok.
»Kezdjen csendes családi életet»
Komendálják az orvosok.
— Brrr!... no hiszen az kéne még csak,
Hogy járomba hajtsam nyakam...
Nem, nem fogok megházasodni,
Inkább agyonlövöm magam!

Mentsen meg isten egy banyától,
Mint a minő, tesztem fel. Ő:
Káromkodik, mint egy huszár és
Iszik, mint a kefekötő.

— Brrr!... no hiszen az kéne még csak,
Hogy járomba hajtsam nyakam...
Nem, nem fogok megházasodni,
Inkább agyonlövöm magam!

Olyannal is kész kárhozat von
Éltem, mint a nobel Zseni,
Kinél tilos disznót, bikát és
Ruhafélélt említeni.

— Brrr!... no hiszen az kéne még csak,
Hogy járomba hajtsam nyakam...
Nem, nem fogok megházasodni,
Inkább agyonlövöm magam!

Hát hogyha még olyat találnék
Elvenni, mint Florentina,
Ki mindennap egy mázsa rizsört
Fen arca szép rózsáira.

— Brrr!... no hiszen az kéne még csak,
Hogy járomba hajtsam nyakam...
Nem, nem fogok megházasodni,
Inkább agyonlövöm magam!

Etcetera... legfőbb ok az, hogy
Mind hűtlenek az asszonyok —
Nekem pedig nincs kedvem ölni,
Mert függni én nem akarok.
— Brrr!... no hiszen az kéne még csak,
Hogy járomba hajtsam nyakam...
Nem, nem fogok megházasodni,
Inkább agyonlövöm magam!

Szóval velem tempózni nem fog
Egy asszonyi állat soha,
És nem vezet papucsvitézként
Az orromnál ide s tova.

— Brrr!... no hiszen az kéne még csak,
Hogy járomba hajtsam nyakam...
Nem, nem fogok megházasodni,
Inkább agyonlövöm magam!

Mege-hetnék talán az is, hogy
Akadna egy jó feleség;
De hajh! mit érn: kamarám nincs
S a kamarában feleség.
— Brrr!... no hiszen az kéne még csak,
Hogy járomba hajtsam nyakam...
Nem, nem fogok megházasodni,
Inkább agyonlövöm magam!

Pósa Lajos.

HELYSÉG-VÁLTOZTATÁS

Értesítjük a t. c. közönséget miszerint

I. nemzetközi

hirdetési irodánkat

Thonet udvarból f. é. augusztus 1-től azelőtti helyiségünkbe és p.

Fürdő-utca 1-ső számra

helyeztük át.

Az eddigi bizalomért forró köszönetünk kifejezve, kérjük a t. cz. közönség további szíves részvételét és törekvésünk mindenkor oda léssen irányozva fentebbieket mint eddig a legkiválóbb módon kielégíteni.

Mély tisztelettel

Lang Lipót és társ. I. nemzetközi hirdetési felvételi iroda, Budapest, fürdő-utca 1-ső szám.

MARGUELIDON, párisi eddig ismert legjobb porcellán, üveg, agyag, márvány, tajték s egyéb törekény tárgyak, oly ragasztásához, mely úgy a melegség, mint a forró víz behatásának ellenáll. **Kittinósége bizonyítékul** a szükséges anyagokat tartalmazó két üvegcse, a síamosi iker-tösvérpárkát, elválhatlanul van zerrel összeragasztva. Egy ily iker-üveg ára 85 kr.

RIES GUTTMANN vegyész **kittinó vegyülete** patkányok, egerek, mezei egerek, vakandók és svábbogarak biztos kiirtására. Egy öndoboz utastással frt. 1.20, csomagolás 10 kr. **Ries Guttman poloska-irtó folyadék**, mely régóta hat, nem kellemetlen szagt, pesztet nem ejt, a poloskát pedig **kittinóval együtt gyökeresen kiirtja**. Üvegcséjje ecettel együtt 65 kr., csomagolás 10 kr.

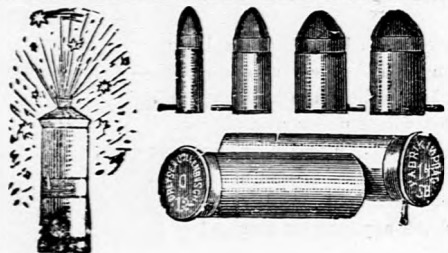
GEHRIG TESTVÉREK berlini el-öröngu gyógy-zereszek és utvári szállitók **gyermekek fogzását előmozdító, vilányosbársony nyakszalagjal**, számos elis-ero levelek alapján jónak bizonyult. **nyaklánc** figyelmebe ajánlandó találmány, mely gyermek-éknél ezen gyakran életveszélyes átmenetet lenyegesen könnyíti, darabja frt. 1.-

Ajánljuk továbbá **háztartásokban nélkülözhetetlen vegytani készületek**, ugyanis szobapadló-fénypépek, burorfenyesítők, rovarirtó porok, folt, ezüst- és ércztisztító szerek, folyékony enyv, fehérneműjelző-tenák, bőrneműeket javító, szobafestő, fogtiszító szerek kittinó nemet, melyekről, úgy mint számos egyéb új találmányokról szóló **ábrás árjegyzékünkkel** szívesen szolgálunk.

KERTESZ és EISERT

Budapesten, Dorottya-utca 2 szám

Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.

Salon- és műtüzjátékok, léggömbök s lampionok, Lefancheux-, Lancaster- és Revolver-löltények, ugyszintén mindenmü vadászati eszközök nagyban és kicsinyben.

Árjegyzékek bérmentve küldetnek.

Zubek és Batori

fűszer-, csemege- és bor-kereskedése, Budapest, egyetem-tér 3-dik szám.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen

különösen gyermekeknél, kik a keserü Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ

és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerész-től Aradon (azelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlés Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszer-tárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el.

Kittinó nőiruhakelmék
a legutáncosabban kaphatók
HAMBURGER ADOLF-nál,
Budapest, IV. koronaherczog-utca 8.
Minták bérmentve ingyen küldetnek.

Bámulatos olcsó!!
jó és tartós árúért jótállás biztosítottik.

SCHULHOF ADOLF

Budapest, országút, Károly-kaszárnya, 24-ik szám.
nagyserű
czipő-gyárában.

Hölgyeknek.

Comodeczipő finom eberlasting vagy bőrből . . .	frt. 1.20.
Comodeczipő sarkkal, elegans díszítéssel, legfin.	2.-.
Eberlasting czugos topán 6' magas szárral, legfinomabb faj	3.80.
Finom bőr czugos topán 6' magas szárral, erős dupla talppal	4.-.

Uraknak.

Comodeczipő finom bőrből . . .	1.30.
Zergebőr topán lakkorral . . .	4.89.
Külföldi borjubőr (vixos) vagy legfinomabb chagrnbőr topán erős dupla talppal . . .	5.-.
Csizmek finom borju- v. chagrnbőrből, csattal . . .	12.-.

Leányok, fiúk és gyermekek számára legdusabb választékban 1 frt 50 krtól 3 frtig.

Vidéki megrendelések utánvételt mellett gyorsan és pontosan eszközöltetnek. 834 964

Nyári mulattató csibkek.

Indiai függő hintaágyak.

Ezen kedvelt, másfél al alá-nos használatba jót hintaágyak celszerűségük skellemetességük-nél fogva igen ajánlandók, s szobában, de leginkább szabadban igen könnyen alkalmazhatók. Minden egyes árab csinos magával vilető tokban van elhelyezve.

1-ső	2-ik	3-ik szám
50 font horlerejű frt 3.-.	300 fontnak frt 5.50.	1000 fontnak frt 7.50.

Uj vasfeszítőkkel ellátott hintaágy darabja 14 frt.

Rugany-labdák és ballonok 8 krajczártól 1 frt 70 krig.

Kuglizó bábuk. frt 2.25. Lingnum saetnum golyók 3/4"-5" átméretnek frt 1.50-3.-.

Horoghalászat kellékei.

Halászó sétabotok, 2, 3, 4, 5-ször hosszabbítottok frt 1.50, 3.30-ig, nagyobbak kerekkel ellátva stb. 14-16 kr, frt 1.50, zsinórral ellátott halhorgok 10, 15, 20 kr.

Egyes angol halhorgok száza 35 kr. **Mesterséges rovarok** és sok egyéb ezen mulatsághoz tartozó czibkek.

Lepkefogó hálók. - **Botanizáló szelencék.**

Gyermek kertiszerszámkészletek. **Volansjátékok.** **Karikavető botok** tucazta frt 1.20. **Karikák** tucazta frt 1.20. **Harmonium-sípdíák** 4-6 tencz és zeneda-ábokat játszó gyermekek számára frt 9-30 frtig.

Bo-szeszszel használható papír léggömbök (hajók) nagy-águk színt drbja 45, 70 kr, frt 1.20, 1.60, 1.80.

Szines papirlámpások díszes nemei tánctermek és kertekivilágítására e-ti mulatságnál drbja 20 krtól 1 ftig. Nagyban veteleknél külön kedvezmény nyel.

KERTESZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. Írásbeli megbízások utánvét mellett gyorsan eszközöltetnek.